
Sesijas dokuments

B9-0113/2019

2.10.2019

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu,

par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un pašu resursiem: laiks
attaisnot pilsoņu cerības
(2019/2833(RSP))

Dimitrios Papadimoulis, Younous Omarjee
GUE/NGL grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un pašu resursiem: laiks attaisnot pilsoņu cerības (2019/2833(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 311., 312. un 323. pantu,
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam¹, un grozījumus, kas tajā izdarīti ar Padomes 2017. gada 20. jūnija Regulu (ES, *Euratom*) 2017/1123²,
  - ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a un 171. pantu,
  - ņemot vērā 2018. gada 30. maija rezolūciju par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un pašu resursiem³,
  - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēma (DFS) ir izrādījusies nepietiekama, lai varētu risināt pilsoņu konkrētās vajadzības un problēmas, ar kurām saskaras dalībvalstis; tā kā pašreizējā neoliberālā taupības politika ir palielinājusi sociālekonomisko nevienlīdzību dalībvalstīs un starp tām, padziļinājusi recesiju dažās dalībvalstīs, palielinājusi to cilvēku skaitu, kurus apdraud nabadzība un sociālā atstumtība, mazinājusi valsts sociālo funkciju, vājinājusi cilvēku un darba ņēmēju tiesības, kā arī izraisījusi bezdarba pieaugumu un publisko izdevumu samazināšanos svarīgās strukturālās jomās; tā kā darba tirgus deregulācija un regresīvas nodokļu sistēmas ir palielinājušas ienākumu un labklājības plaisu;
- B. tā kā klimata un vides krīze, kā arī bioloģiskās daudzveidības samazināšanās, kas raksturīga sestajai sugu masveida izzušanai, apdraud visu pasaules valstu sabiedrības stabilitāti, veselību un iztiku, kā arī dzīvnieku labturību; tā kā ANO 2015. gada Klimata pārmaiņu konferencē (*COP 21*) paustās apņemšanās, kas tika vēlreiz apstiprinātas ANO 2019. gada Klimata rīcības samitā, nav pienācīgi realizētas;
- C. tā kā ir steidzami nepieciešams citāds integrācijas process, kas būtu vērsts uz sociālo un demokrātisko progresu, nodrošinātu taisnīgus un miermīlīgus starptautisko problēmu risinājumus, veicinātu pasaules mēroga dialogu kultūras jomā un būtu stingri balstīts uz suverēnu valstu sadarbību ar līdztiesīgiem noteikumiem;
- D. tā kā pieaug izpratne par to, ka nepieciešams darīt vairāk, lai veicinātu ilgtspējīgu, kvalitatīvu un sociāli līdzsvarotu izaugsmi, darbvietu radīšanu, solidaritāti, labklājību visiem, taisnīgu bagātības sadali, nodarbinātības drošību un sociālo aizsardzību,

---

¹ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

² OV L 163, 24.6.2017., 1. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0226.

kvalitatīvu, universālu un bezmaksas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, vides labklājību un cenu ziņā pieejamu mājokli, enerģiju, sakarus, infrastruktūru un sabiedriskos pakalpojumus kopumā, jo īpaši visneaizsargātākajiem,

1. pieņem zināšanai vienprātības principu attiecībā uz Padomes lēmumiem par DFS; atgādina koplēmuma un iestāžu parastās demokrātiskās darbības principus attiecībā uz DFS pieņemšanas procedūru; tādēļ iebilst pret Padomes īstenoto “sarunu satvara” pieeju, jo tā grauj Parlamenta kā līdztiesīga likumdevēja prerogatīvas;
2. uzsver, ka nākamajai DFS ir jāatbilst Eiropas iedzīvotāju reālajām vajadzībām, prasībām un vēlmēm; uzsver, ka tā ir jāveido, pamatojoties uz jaunu stratēģiju, proti, jaunu sociālekoloģisku publisko investīciju plānu ES līmenī, kas būtu vērsts uz dalībvalstu attīstības stratēģijām, lai risinātu pašreizējās iekšējās un ārējās problēmas un paredzētu steidzamu pāreju uz ekoloģiski ilgtspējīgu, sociāli progresīvu un taisnīgāku Eiropu; uzstāj, ka ir būtiski jāpalielina ES budžets, lai stiprinātu solidaritāti, kā arī saglabātu un uzlabotu tā pārdales funkciju, tādējādi garantējot sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošanu Eiropas Savienībā un ārpus tās, vienlaikus garantējot finansējumu un īpašus pasākumus, kas nepieciešami ES tālākajiem reģioniem;
3. aicina pārredzami iezīmēt Savienības līdzekļus un īpašos finanšu instrumentus, lai nodrošinātu šādu instrumentu atbildīgu izmantošanu ar mērķi palīdzēt īstenot šo sociālekoloģisko publisko investīciju plānu; ierosina klimata pārmaiņu mazināšanu integrēt visā Savienības budžetā, klimatu pilnībā ņemot vērā visās DFS budžeta pozīcijās; mudina taisnīgu pārejas fondu, kas paredzēts ES ogļu reģioniem, izmantot tikai projektiem, kuru mērķis ir pakāpeniski izbeigt fosilā kurināmā izmantošanu;
4. aicina izveidot Savienības ienākumu sistēmu, kas būtu balstīta uz patiesiem pašu resursiem, kurus finansē no finanšu nozares nodokļiem, piemēram, finanšu darījumu nodokļa, apsverot iespēju iekasēt arī citus nodokļus no lieliem daudznacionālajiem digitālajiem uzņēmumiem un vispiesārņojošākajām nozarēm, piemēram, plastmasas nodokli un oglekļa ievadnodokli; aicina noteikt kopēju uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, lai izveidotu autonomu, taisnīgāku, pārredzamāku, vienkāršāku un taisnīgāku finanšu sistēmu; uzstāj, ka ir steidzami nepieciešams atbalstīt iestādes, kuras cīnās pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā, un to sadarbību, kā arī izveidot Eiropas iestādi, kas atbalstītu šo transnacionālo cīņu; atbalsta konsolidētu ES melno sarakstu, kurā būtu uzskaitītas Eiropas Savienībā esošās nodokļu oāzes; ierosina ieviest mehānismu, kas prasītu uzņēmumiem, kuri saņem ES dotācijas, atmaksāt tās dalībvalstīm, ja saņēmējuzņēmums pēc subsīdijas saņemšanas nolemj pārvietot darbību ārpus Savienības;
5. atgādina savu nostāju par to, ka Eiropas līdzekļus, ar kuriem atbalsta teritoriālas, sociālas un ekonomiskas kohēzijas mērķi, nevar upurēt jaunu ES mērķu sasniegšanai; atgādina, ka kohēzija ir plaša mēroga Savienības solidaritātes politika; atbalsta ievērojamu reģionālās politikas budžeta palielinājumu, jo pašreizējā kohēzijai piešķirto līdzekļu summa ir izrādījusies nepietiekama; ierosina, ka jaunas ES politikas jomas nevajadzētu finansēt no kohēzijas politikas finansējuma; uzsver, ka Kopienas līdzekļu izmantošanā ir jānoraida jebkādi makroekonomiskie vai politiskie nosacījumi;
6. mudina izstrādāt sociālekonomisku modeli, kura galvenais mērķis būtu novērst

nevienlīdzību starp cilvēkiem un panākt augstu dzīves līmeni darba ņēmējiem un cilvēkiem kopumā; jo īpaši uzsvēr nepieciešamību ievērojami palielināt finansējumu programmām, kas veicina nodarbinātību, kurā tiek ievērotas tiesības, un jauniešu sociālo integrāciju; iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem likvidēt Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām;

7. uzstāj, ka ir jāpiešķir lielāks finansējums īpašajām programmām, kas veicina investīcijas pētniecībā, izglītībā, mobilitātē (t. i., bezmaksas sabiedriskajā transportā), inovācijā un tehnoloģiju attīstībā, tādējādi atbalstot pāreju uz ilgtspējīgu ražošanas modeli, pielāgošanos klimata pārmaiņām un to mazināšanu, kā arī progresīvu sociālo un ekonomisko pārmaiņu sekmēšanu;
8. uzstāj, ka, lai sagatavotos digitālajam laikmetam, ES budžetam ir jānodrošina pienācīgs atbalsts digitālās prasmes visaptverošai ieguvei, datu suverenitātei un daudzveidīgam digitālajam piedāvājumam iedzīvotājiem, vienlaikus nodrošinot maksimālu personas datu aizsardzību;
9. uzsvēr, ka *Brexit* nedrīkst ietvert budžeta samazinājumu vides, sociālajai un kohēzijas politikai; uzsvēr, ka sarunas par nākamo DFS ir ļoti svarīgas, un mudina cik vien iespējams ierobežot *Brexit* ietekmi uz galvenajām Savienības budžeta pozīcijām, piemēram, kohēzijas politiku;
10. uzsvēr Savienības nozīmīgo ieguldījumu miera un izlīguma panākšanā Īrijā, jo īpaši atbalstot visas Lielās piektdienas vienošanās daļas, un atzinīgi vērtē visas iepriekšējās Komisijas un Parlamenta apņemšanās pēc *Brexit* saglabāt būtiskus Eiropas līdzekļus Īrijai — gan tās ziemeļu, gan dienvidu daļai; aicina Komisiju sagatavoties vienotas Īrijas scenārijam;
11. uzsvēr nepieciešamību īstenot efektīvu klimata pārmaiņu novēršanas, pielāgošanās un mazināšanas stratēģiju visā Eiropas Savienībā, lai ilgtermiņā aizsargātu lauksaimniecības zemi; uzsvēr nepieciešamību pēc publiskas kopējas lauksaimniecības politikas (KLP), kurā par prioritāti būtu noteikti mazie lauksaimnieki, vietējā lauksaimniecība un kooperatīvi, kurā lauksaimniecības politikas pamatā būtu izdevīgas cenas un ar kuru būtu noteikti tirgu un ražošanas regulēšanas instrumenti; atzīst katras valsts tiesības ražot pārtiku un garantēt uztursuverenitāti un uzturdrošību; aicina arī turpmāk atbalstīt sociālekonomisko un vides ilgtspēju, dzīvnieku labturību un bioloģiskās daudzveidības pasākumus; aicina pārskatīt pašreizējo uz eksportu orientēto lauksaimniecības politiku un intensīvo lauksaimniecību;
12. aicina saglabāt jūras vides bioloģisko daudzveidību; uzsvēr, ka zivsaimniecības politikā būtu jāņem vērā tās vides, ekonomikas un sociālā dimensija, lai īstenotu ilgtspējīgas pārvaldības praksi, kas varētu ietvert pašu noteiktus ierobežojumus un no zivsaimniecības brīvu zonu izveidi teritorijās, kur ir apdraudēti zivju krājumi un bioloģiskā daudzveidība; prasa izveidot atbalsta programmu mazapjoma, piekrastes un nerūpnieciskajai zvejai, kas ir visilgtspējīgākais nozares segments un kas veido lielāko daļu darbvieta; uzskata, ka saglabāšanas pasākumi, piemēram, krājumu atjaunošanas plāni vai no zivsaimniecības brīvu zonu izveide apgabalos, kur ir apdraudēti zivju krājumi un bioloģiskā daudzveidība, ir pienācīgi jāfinansē no ES budžeta tādā veidā, kas novērš ietekmi uz mazapjoma zvejnieku ienākumiem; ierosina nodrošināt lielāku savstarpēji papildinošu saikni starp zivsaimniecības nolīgumiem un attīstības politiku,

kas nodrošinātu, ka minētie nolīgumi sekmē trešo valstu zivsaimniecības nozaru attīstību;

13. norāda uz būtisko nepieciešamību izveidot budžeta pozīciju ilgtspējīgam tūrismam, ņemot vērā šīs nozares nozīmi ES ekonomikā, lai risinātu kopīgas problēmas, piemēram, klimata pārmaiņu ietekmi un citas cilvēka izraisītas krīzes kopumā, izmantojot galamērķa krīzes pārvarēšanas mehānismu un uzlabojot nozares konkurētspēju, cita starpā popularizējot Eiropu kā tūrisma galamērķi;
14. uzsver, ka ir būtiski jāpalielina ES finansējums migrantu un patvēruma meklētāju uzņemšanai un integrācijai; pieprasa nekavējoties atteikties no pašreizējām prioritātēm attiecībā uz ārējo robežu kontroles uzticēšanu ārpakalpojumu sniedzējiem un dārgu drošības pasākumu, piemēram, administratīvās aizturēšanas un lielapjoma IT sistēmu, ievērojamu palielināšanu, jo tie nav pierādījuši savu efektivitāti un bieži pārkāpj migrantu un bēgļu tiesības; aicina Savienību politiski un finansiāli apņemties atvērt drošus un likumīgus ceļus migrantiem un patvēruma meklētājiem, vienlaikus garantējot proaktīvu meklēšanas un glābšanas programmu; aicina attīstībai paredzētos Savienības līdzekļus un humāno palīdzību nesaistīt ar partnervalstu spēju un/vai vēlmi sadarboties migrācijas kontroles jomā, piemēram, izmantojot atpakaļuzņemšanas klauzulas vai migrācijas pārvaldības pienākumus; pieprasa atcelt projektus, kas neatbilst Savienības un dalībvalstu saistībām ievērot pamattiesības; aicina izveidot efektīvas partnerības ar pilsoniskās sabiedrības civiltiesību organizācijām, lai nodrošinātu, ka ar tām apspriežas finansējuma sagatavošanā, plānošanā, uzraudzībā, īstenošanā un novērtēšanā gan valsts, gan ES līmenī; pauž nožēlu par to, ka liela daļa līdzekļu tiek izmantota lielapjoma IT sistēmām, un pieprasa, lai ES nefinansētu turpmākas novērošanas spējas, tostarp izmantojot izmēģinājuma projektus;
15. mudina publiskajām investīcijām veselības, izglītības, mājokļu, citu sociālo pakalpojumu, transporta un komunikācijas, vides, lauku, attālo un vistrūcīgāko teritoriju aizsardzības, kultūras, kā arī migrantu un patvēruma meklētāju uzņemšanas un integrācijas jomā nepiemērot ES budžeta deficīta noteikumus, kas paredzēti ES Stabilitātes un izaugsmes paktā, līdz minētā pakta atcelšanai;
16. uzsver, ka Eiropas Savienības Solidaritātes fondam (ESSF) ir liela nozīme, jo tas reaģē uz lielām dabas katastrofām, un ņem vērā ierosināto saistību un maksājumu apropriāciju palielinājumu ESSF; aicina Komisiju vēl vairāk palielināt līdzekļus šim fondam un pielāgot noteikumus tā, lai nodrošinātu, ka šo fondu ir iespējams izmantot elastīgāk un pielāgot vienreizējiem notikumiem, tādējādi aptverot plašāku katastrofu spektru, kurām ir nopietnas sekas, un saīsinot laiku starp katastrofu un brīdi, kad līdzekļi kļūst pieejami;
17. aicina vairāk veicināt mieru, jo īpaši vairāk atbalstīt pasākumus, kas vērsti uz nabadzības izskaušanu, humāno palīdzību, kā arī ilgtspējīgu un taisnīgu ekonomikas un sociālo attīstību; uzstāj, ka ārējās sadarbības pamatā jābūt starptautiskai solidaritātei, multilaterālismam un trešo valstu suverenitātes ievērošanai; atkārtoti uzsver, ka ES attīstības politika ir nozīmīga, lai varētu īstenot Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un sasniegt ilgtspējīgas attīstības mērķus; tādēļ aicina palielināt finansējumu jaunattīstības valstīm un īstenot vērienīgu un pienācīgi finansētu kaimiņattiecību, attīstības un starptautiskās sadarbības instrumentu (*NDICI*);
18. uzsver nepieciešamību nodrošināt lielāku demokrātisko pārraudzību, līdzekļu un

izdevumu izsekojamību, kā arī Savienības ārējās darbības parlamentāro uzraudzību; šajā sakarā uzstāj, ka ir jānodrošina pienācīgs finansējums ANO Palīdzības un darba aģentūrai (*UNRWA*);

19. aicina demilitarizēt ES politiku, atbalstīt kodolatbrūnošanos un izbeigt ārējās militārās intervences; stingri noraida Eiropas Aizsardzības fonda un Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmas izveidi;
20. atgādina par apņemšanos nodrošināt pienācīgu ES iestāžu darbību un daudzvalodības principu; noraida turpmāku cilvēkresursu samazināšanu, kas varētu kavēt katras iestādes likumdošanas kompetenci, un pauž bažas par pašreizējo cilvēkresursu politiku, ņemot vērā to, ka ES iestāžu problēmas un darba slodze ir palielinājusies;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī pārējām attiecīgajām iestādēm un struktūrām.